

Ο Εσπερινός του Αγίου Βησσαρίωνος στην Κεχρινιά Αμφιλοχίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Την γραφική Κεχρινιά Αμφιλοχίας που βρίσκεται στις πλαγιές του όρους Πεταλά (Θύαμος), βορειοανατολικά της λίμνης Αμβρακίας, επισκέφθηκε το απόγευμα του Σαββάτου 14 Σεπτεμβρίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, για να χοροστατήσει στην ακολουθία του Εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό του Αγίου Βησσαρίωνος.

Συμμετείχαν κληρικοί της περιοχής με επικεφαλής τον Ιεροκήρυκα, Αρχιμ. Θεολόγο Ντούβαλη και τον Αρχιερατικό Επίτροπο Αμφιλοχίας, Πρωτοπρ. Οδυσσέα Κυρόσιμο, ο Δήμαρχος Αμφιλοχίας κ. Αθανάσιος Τορουνίδης, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Νικόλαος Κατσακιώρης και πλήθος πιστών κατοίκων της περιοχής.

Κατά το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, αφού περιέγραψε το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έζησε ο Άγιος Βησσαρίων, Αρχιεπίσκοπος Λαρίσης, καθώς και τον

εκκλησιαστικό και εθνικό ρόλο που διαδραμάτιζε ο Επίσκοπος εκείνη την εποχή, έλαβε αφορμή από την πρωτοβουλία του Αγίου να χτίζει γέφυρες στην Επαρχία του, πολλές εκ των οποίων σώζονται μέχρι σήμερα, για να αναφερθεί στην σάρκωση και την σταυρική θυσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, δια της οποίας γεφυρώθηκε το χάσμα ανάμεσα στον άνθρωπο και τον Θεό, που είχε δημιουργήσει η πτώση των πρωτοπλάστων.

«Ο Χριστός έγινε ο πρώτος γεφυροποιός, ο Οποίος ήρθε στη γη για να γεφυρώσει το χάσμα που είχε δημιουργήσει η αμαρτία ανάμεσα στον άνθρωπο και στον Θεό», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε λέγοντας: «η αμαρτία απομακρύνει τον άνθρωπο από τον Θεό. Καταργεί την σχέση αγάπης και εμπιστοσύνης του ανθρώπου με τον Δημιουργό του. Δημιουργεί την ψευδαίσθηση της εγωιστικής αυτάρκειας και έτσι ο άνθρωπος αποκόπτεται από την χάρη και την ευλογία του Θεού.

Ο άνθρωπος από μόνος του δεν μπορούσε να κατασκευάσει αυτή τη γέφυρα για να επανέλθει σε κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό. Έτσι, ο Υιός και Λόγος του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος σαρκώθηκε και με την σάρκωσή Του, την επί του Σταυρού θυσία Του και την εκ νεκρών Ανάστασή Του κατήργησε αυτήν την απόσταση και ο άνθρωπος μπόρεσε και πάλι να γίνει κοινωνός της θείας φύσεως».

Συνεχίζοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον Άγιο Βησσαρίωνα, λέγοντας ότι «αυτόν τον ρόλο και αυτήν την αποστολή ανέλαβε διαχρονικά η αγία μας Εκκλησία, Να κατασκευάζει γέφυρες για να μην απομονώνεται ο άνθρωπος στην αυτάρκεια της πτωτικής του επιλογής, αλλά μέσα από την μετάνοια να κοινωνεί της αγάπης και του ελέους του Θεού. Αυτό το συνέλαβε ο Άγιος Βησσαρίων και το έκανε προτεραιότητα της επισκοπικής του διακονίας. Οι γέφυρες που κατασκεύασε ήταν πρωτίστως πνευματικές και κατόπιν και υλικές. Η μεγαλύτερη και σπουδαιότερη γέφυρα ήταν η ίδια η ζωή του. Οσιακή η πολιτεία του, έντιμος ο βίος του, ισάγγελο το πέρασμά του από τη γη. Στο πρόσωπό του όλοι αναγνώριζαν τον φωτισμένο ποιμένα, ο οποίος ήταν έτοιμος και την ψυχή του να δώσει υπέρ του ποιμνίου του.

Γέφυρα, λοιπόν, ήταν η ίδια η ζωή του, μέσα από την οποία οι άνθρωποι μετέβαιναν από το σκοτάδι της αγνωσίας στο φως της αποκαλύψεως του θελήματος του Θεού, από το σκοτάδι της απελπισίας στο φως της ελπίδας, από το σκοτάδι της ηττοπάθειας στο φως του θάρρους και της τόλμης. Οι πνευματικές γέφυρες που κατασκεύασε ο Άγιος Βησσαρίων με την ζωή του, έκαναν τον λαό της Θεσσαλίας να παραμείνει αμετακίνητος στην πίστη του και σταθερός στην ιστορική του συνείδηση.

Αλλά ο Άγιος συνειδητοποίησε, ότι οι σκλαβωμένοι Έλληνες δεν είχαν μόνο ανάγκη τις πνευματικές γέφυρες της πίστεως, αλλά και τις υλικές γέφυρες, διότι έπρεπε

να μην απομονωθούν και να έχουν τρόπους επικοινωνίας μεταξύ τους, να μεταβαίνουν από τόπο σε τόπο, να ασκούν το εμπόριο αλλά και να οργανώνονται για να προετοιμάσουν την Επανάσταση που θα οδηγούσε στη 'λευτεριά».

Να γιατί οφείλουμε πολλά στον Άγιο Βησσαρίωνα και γιατί είναι άδικο κάποιοι να λησμονούν την μέγιστη συμβολή και προσφορά της Εκκλησίας στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς και στην Επανάσταση του 1821».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέφερε: «Σήμερα, ο Άγιος Βησσαρίων θα κήρυττε και πάλι: μην απομονωθείτε και μην εγκλωβιστείτε σε έναν άκαρπο τοπικισμό. Υψώστε γέφυρες, δημιουργήστε τρόπους επικοινωνίας, συνεργασίας και συναντίληψης. Οι Έλληνες όταν συνεργαστήκαμε και ενωθήκαμε τότε μεγαλουργήσαμε. Αντίθετα, όταν παρασυρθήκαμε από έναν στείρο τοπικισμό και διχαστήκαμε, τότε χάσαμε προνόμια αιώνων. Σήμερα, είναι ανάγκη να υψώσουμε γέφυρες πνευματικές, κοινωνικές και εθνικές για να μεταφέρουμε την πίστη μας και την ακλόνητη πεποίθησή μας, να παραμείνουμε αμετακίνητοι στα ιδεώδη, στα ήθη, στα έθιμα, στις παραδόσεις του γένους και της φυλής μας. Μέσα από τις γέφυρες αυτές να μεταφέρουμε το ιδανικό της φιλανθρωπίας και της φιλαλληλίας, έτσι ώστε κανένας άνθρωπος να μην παραμείνει απομονωμένος, εγκαταλελειμμένος, αβοήθητος και ανυπεράσπιστος.

Σήμερα λοιπόν τα γεφύρια που έχτισε ο Άγιος Βησσαρίωνας γίνουν και τα δικά μας μέσα για να μεταβαίνουμε μέσα από την πίστη μας στο μυστήριο της αποκάλυψης του Θεού και να διατηρούμε αδιαίρετη την εθνική μας ενότητα, η οποία αποτελεί ζητούμενο στις μέρες μας, αλλά και την μοναδική προϋπόθεση για να παραμείνουμε ένα έθνος που θα συνεχίσει την αποστολή του μέσα στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, να μεταφέρει δηλαδή το φως της αλήθειας του Χριστού στα μήκη και στα πλάτη της οικουμένης».

[Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ](#)